

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. novembrī iesniedza Lietuvas Aukščāusiasis Teismas (Lietuva) – Lietuvas Republikos transporto priemontu draudiku biuras/Gintarq Dockevičiq un Jurgitq Dockevičienę

(Lieta C-587/15)

(2016/C 027/21)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas Aukščāusiasis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītājs: Lietuvas Republikos transporto priemontu draudiku biuras

Pārējie lietas dalībnieki kasācijas tiesvedībā: Gintaras Dockevičiq un Jurgita Dockevičienę

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2009/103 (¹) 2. pants, 10. panta 1. un 4. punkts un 24. panta 2. punkts, Iekšējā reglamenta (²) 3. panta 4. punkts, 5. panta 1. un 4. punkts, 6. panta 1. punkts un 10. pants, kā arī Hartas 47. pants (tos skatot kopā vai atsevišķi, bet neaprobežojoties ar minētajām tiesību normām) ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja:

- valsts apdrošināšanas birojs (Birojs A) izmaksā kompensāciju pusei, kas ir cietusi ceļu satiksmes negadījumā dalībvalstī, kurā atrodas šis birojs, jo citas dalībvalsts pilsonim, kurš ir atbildīgs par zaudējumiem, nebija civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas;
- saistībā ar šo kompensāciju Birojs A pārņem cietušās puses prasības un lūdz atbildīgās personas dzīvesvietas valsts apdrošināšanas biroju (Biroju B) segt izmaksas, kas radušās kārtojot prasījumu;
- neveicot nekādu patstāvīgu izmeklēšanu vai nepieprasot papildu informāciju, Birojs B apmierina Biroja A atmaksas prasījumu;
- Birojs B uzsāk tiesvedību pret atbildētājiem (atbildīgo personu un transportlīdzekļa īpašnieku), pieprasot atmaksāt tam radušos izdevumus,

prasītājs šajā tiesvedībā (Birojs B) var pamatot savu prasību pret atbildētājiem (atbildīgo personu un transportlīdzekļa īpašnieku) vienīgi ar apstākli, ka ir tikušas segtas Biroja A izmaksas, un tam (prasītājam) nav pienākuma pierādīt atbildētāja vai atbildīgās personas civiltiesiskās atbildības nosacījumu iestāšanos (vainu, prettiesisko darbību, cēloņsakarību un zaudējumu apmēru), un tam nav pienākuma pierādīt, ka, izmaksājot kompensāciju cietušajai pusei, ārvalsts tiesību akti tika piemēroti pareizi?

2. Vai Direktīvas 2009/103 24. panta 1. punkta piektās daļas c) apakšpunkts un Iekšējā reglamenta 3. panta 1. un 4. punkts (tos skatot kopā vai atsevišķi, bet neaprobežojoties ar minētajām tiesību normām) ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka pirms galīgā lēmuma pieņemšanas par zaudējumu kompensācijas izmaksu cietušajai pusei Birojam A skaidrā un saprotamā veidā (ieskaitot informācijas paziņošanas valodu) ir jāinformē atbildīgā persona un transportlīdzekļa īpašnieks (ja tā nav viena un tā pati persona) par prasījuma kārtošanas procesa uzsākšanu un par šī procesa gaitu un jādod tiem pietiekamu laiku, lai varētu iesniegt savus komentārus vai iebildumus par gaidāmo lēmumu par kompensācijas izmaksu un/vai par šīs kompensācijas apmēru?

3. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga (*proti, atbildētāji (atbildīgā persona un transportlīdzekļa īpašnieks) var pieprasīt prasītājam (Birojam B) iesniegt pierādījumus vai var izvirzīt iebildumus, vai apšaubīt tostarp ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, atbildīgās personas civiltiesisko atbildību reglamentējošo tiesību aktu piemērošanu, zaudējumu apmēru un tā aprēķināšanas metodi*), vai Direktīvas 2009/103 2. pants, 10. panta 1. punkts un 24. panta 2. punkts un Iekšējā reglamenta 3. panta 4. punkta otrā daļa (tos skatot kopā vai atsevišķi, bet neaprobežojoties ar minētajām tiesību normām) ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka, neraugoties uz to, ka pirms galīgā lēmuma pieņemšanas Birojs B nav lūdzis Birojam A iesniegt informāciju par ceļu satiksmes negadījuma valstī piemērojamo tiesību aktu interpretāciju un par prasījuma kārtošānu, Birojam A katrā ziņā ir jāiesniedz šī informācija Birojam B, ja pēdējais to pieprasa vēlāk, kopā ar jebkādu citu informāciju, kas ir vajadzīga Birojam B, lai pamatotu tā [regresa] prasību pret atbildētājiem (atbildīgo personu un transportlīdzekļa īpašnieku)?
4. Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša (*proti, Birojam A ir jāinformē atbildīgā persona un transportlīdzekļa īpašnieks par prasījuma kārtošānu procesu un jāļauj tiem iesniegt iebildumus saistībā ar atbildību vai zaudējumu apmēru*), kā tas, ka Birojs A nav izpildījis savu pienākumu iesniegt informāciju, ietekmēs:
- a) Biroja B pienākumu apmierināt Biroja A atmaksas prasījumu;
 - b) atbildīgās personas un transportlīdzekļa īpašnieka pienākumu atlīdzināt Biroja B izdevumus?
5. Vai Iekšējā reglamenta 5. panta 1. punkts un 10. pants ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka summa, kuru Birojs A ir izmaksājis kā kompensāciju cietušai personai, ir uzskatāma par nekompensējamu risku, ko ir uzņēmis Birojs A (ja vien šo risku neuzņemas Birojs B), nevis citas personas, kura ir iesaistīta tajā pašā ceļu satiksmes negadījumā, finansiālais pienākums, *a fortiori* ņemot vērā šīs lietas apstākļus:
- kompensācijas iestāde (Birojs A) vispirms noraidīja cietušās puses kompensācijas prasību;
 - šī iemesla dēļ cietusī puse uzsāka tiesvedību, pieprasot kompensāciju;
 - zemāko instanču tiesas noraidīja šo prasību pret Biroju A kā nepamatotu un nepierādītu;
 - cietusī puse un Birojs A noslēdza izlīgumu vienīgi augstākās instances tiesā pēc šīs tiesas norādījuma, ka gadījumā, ja puses nepadot izlīgumu, lieta tiks nosūtīta atpakaļ jaunai izskatīšanai;
 - Birojs A būtībā pamatoja savu lēmumu noslēgt izlīgumu ar vēlmi izvairīties no papildu izmaksām, kas varētu rasties, turpinot tiesvedību;
 - šajā lietā neviena tiesa nav konstatējusi atbildētāja, kas tika iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā, atbildību (vainu)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/103/EK par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV 2009, L 263, 11. lpp.).

⁽²⁾ Biroju padomes Iekšējais reglaments, kas tika pieņemts ar 2002. gada 30. maija nolīgumu starp Eiropas ekonomikas zonas dalībvalstu un citu asociēto valstu nacionālajiem apdrošināšanas birojiem un kas ir pievienots Komisijas 2003. gada 28. jūlija Lēmumam 2003/564/EK par to, kā Padomes Direktīvu 72/166/EEK piemērot attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas kontroli (OV L 192, 23. lpp.).